

Arrest

nr. 79 764 van 20 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 mei 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 juli 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LUPPENS, die *loco* advocaat Y. BI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker die op onbepaalde datum het Rijk is binnengekomen, wordt op 6 november 2008 bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.2. Via een op 19 februari 2009 gedateerd schrijven dient verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk gemachtigd te worden.

1.3. Bij schrijven gedateerd op 27 september 2009 maakt verzoeker aan het bestuur een actualisering met betrekking tot de bij schrijven van 19 februari 2009 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf over.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt op 10 maart 2011 de beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf gemachtigd te worden ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker om tot een verblijf gemachtigd te worden ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, die hem op 31 mei 2011 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.02.2009 werd ingediend en op 27.09.2009 werd geactualiseerd en onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.12.2009 werd ingediend door :

S., D. Z. (...) (R.R.: 665110800126)
nationaliteit: China /Volksrep./
(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 24.02.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd geactualiseerd tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009.

Betrokkene wil zich beroepen op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008, noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Betrokkene wenst zich eveneens te beroepen op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hij voegt hiervoor een arbeidscontract bij de (...) toe, ondertekend op 12.10.2009 en geldig voor de duur van 12 maanden. Het loon van betrokkene bedraagt volgens dit contract 10,56 euro per uur. De arbeidstijdregeling bedraagt 24 uur per week, waardoor betrokkene aan een bruto maandloon komt van 1098,23 euro. Het wettelijk bepaald minimumloon bedroeg op het moment van indiening van de aanvraag echter 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is geboren in 1965 en was op het moment van indiening dus ouder dan 21 jaar) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.

Betrokkene verklaart ook dat hij een slachtoffer van mensenhandel is en verwijst hiervoor naar het proces verbaal AN 43 LB137299/2008 en bijlage F1.022984/2008 dat op 06.11.2008 door de politie van Antwerpen werd opgemaakt, het proces verbaal AN 55 LB 139973/2008 van 13.11.2008 en het proces verbaal AN 43 LB 159416/2008 van 27.12.2008, beide eveneens opgemaakt door de politie van Antwerpen. Echter indien betrokkene als dusdanig erkend wenst te worden, dient hij hiervoor de geëigende procedure op te starten. Uit de studie van het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij dit niet heeft gedaan.

Wat betreft de verklaring van betrokkene dat hij geen banden meer heeft met zijn land van herkomst en dat hij er in een moeilijke sociale en uitzichtloze situatie zou terechtkomen, verzuimt betrokkene het om bewijzen voor te leggen die deze loutere bewering kunnen staven.

Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als een grond voor regularisatie weerhouden te worden.

Het feit dat betrokkene sinds 2000 in België zou verblijven, Nederlandse les heeft gevold, bereid is om te werken, een vrienden- en kennissenkring zou hebben opgebouwd en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat verzoeker eveneens op 31 mei 2011 ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient erop gewezen dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat verzoeker op 6 november 2008 reeds een eerste bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Dit bevel om het grondgebied te verlaten maakt niet het voorwerp uit van enige procedure en is uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker nog tot voordeel kan strekken.

Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel middel ontwikkelt dat duidelijk gericht is tegen de tweede bestreden beslissing die los van de eerste bestreden beslissing kan bestaan en die op eigen juridische en feitelijke gronden is gebaseerd.

Het beroep is onontvankelijk in de mate het gericht is tegen het aan verzoeker op 31 mei 2011 betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Onderzoek van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van het beginsel van behoorlijk bestuur, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van het beginsel volgens hetwelk de overheid dient te beslissen rekening houdende met alle elementen eigen aan de zaak. Hij betoogt tevens dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Hij verduidelijkt het middel als volgt toe:

"EN CE QUE l'acte querellé, pris à la date du 10/03/2011, fait grief au requérant que son séjour avant le 31/03/2007, son intégration dans la société belge, son apprentissage du néerlandais, son contrat de travail, dont la rémunération mensuelle ne satisfait pas au revenu minimum mensuel garanti et l'absence de suite entamée à la plainte comme victime de la traite des êtres humains, ne peuvent justifier une autorisation de séjour ;

ALORS QUE le requérant, est présent sur le territoire déjà avant le 31/03/2007, qu'il a justifié cette présence par diverses photos (2001 et 2002), versements internationaux (2004, 2006, 2007 et 2008), abonnement STIB-MIVB (2006, 2007 et 2008), attestation du médecin traitant (consultation en 2003 et 2006), prise en charge de l'OCMW, qu'il a suivi des cours de langue néerlandaise, qu'il dispose d'un contrat de travail mais qui ne satisfait pas au revenu minimum mensuel moyen garanti et qu'il a déposé plainte auprès de police d'Antwerpen pour traite des êtres humains ;

Que pour ce dernier point, il est reproché au requérant de ne pas avoir fait démarrer les procédures appropriées pour être reconnu comme victime de la traite des êtres humains alors que le requérant n'est

pas habilité à se substituer aux pouvoirs administratifs et judiciaires qui sont les seuls à pouvoir enquêter et statuer sur son cas ;

Que dans la restauration, il est difficile d'avoir un contrat de travail à temps plein et de surcroît pour les personnes en séjour illégal, qui parfois, selon l'expérience du requérant, doivent se plier aux exigences de certains futurs employeurs, peu scrupuleux, pour obtenir un contrat de travail (travail à temps plein avec contrat temps partiel, travail non rémunéré durant une certaine période, ...) ;

Que par ailleurs, par geste humanitaire vu la situation de désarroi du requérant, le futur employeur a, le 02/06/2011, réactualisé et adapté le contrat de travail afin de donner une chance à celui-ci ;

Que sur base de ce contrat de travail réactualisé, une demande en révision de la décision du 10/03/2011 a été sollicitée le 03/06/2011 ;

Que le 10/06/2011, l'Office des Etrangers a informé le conseil du requérant qu'aucune révision n'était envisagée en ce dossier ;

Que l'acte attaque viole les dispositions et principes visés au moyen ;”.

3.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op de criteria 2.8A en 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 met betrekking tot de toepassing van het oude artikel 9,3 en artikel 9bis van de vreemdelingenwet (hierna: de instructie van 19 juli 2009), omdat enerzijds verzoeker noch een periode van wettig verblijf heeft gehad vóór 18 maart 2008 noch voor deze datum geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen en anderzijds het overeengekomen loon in de door hem voorgelegde arbeidsovereenkomst lager is dan het op het ogenblik van het indienen van de verblijfsaanvraag geldende wettelijke minimumloon. Tevens wordt gemotiveerd dat verzoeker, opdat hij zou worden erkend als slachtoffer mensenhandel, de daartoe geëigende procedure dient op te starten, hetgeen niet blijkt, en dat geen bewijzen worden voorgelegd dat verzoeker geen banden meer heeft met zijn herkomstland en hij er in een moeilijke sociale en uitzichtloze situatie zou terechtkomen. Daarnaast wordt aangegeven dat verzoeker zich beperkt tot een loutere bewering dat artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, zou worden geschonden. Verder wordt er in de bestreden beslissing nog op gewezen dat de elementen met betrekking tot verzoekers integratie niets afdoen aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie van 19 juli 2009.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de eerste bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de vreemdelingenwet kan niet worden weerhouden.

3.2.2. In zoverre verzoeker verder betoogt dat er sprake is van een schending van de materiële motiveringsplicht – nu hij aanvoert dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout –, van het beginsel van behoorlijk bestuur, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van het beginsel volgens hetwelk de overheid dient te beslissen rekening houdende met alle elementen eigen aan de zaak, kan de Raad enkel opmerken dat verzoeker zich beperkt tot een feitelijke uiteenzetting en tot het verduidelijken van de redenen waarom hij de geëigende procedure om als slachtoffer mensenhandel te worden erkend niet heeft gevolgd en hij moeilijkheden ondervindt om een voltijds arbeidscontract te verkrijgen in de horecasector, doch nalaat op concrete wijze uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing voormelde beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

Verzoeker wijst er verder nog op dat hij en zijn potentiële werkgever op 2 juni 2011 een nieuwe arbeidsovereenkomst hebben afgesloten doch de Raad wijst erop dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395).

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS